

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

19. juni 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 195/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 195/02	Sag C-527/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2017 — Stichting Brein mod Jack Frederik Wullems, som også driver virksomhed under navnet Filmspeler (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Midden-Nederland — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — direktiv 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 3, stk. 1 — overføring til almenheden — begreb — salg af en medieafspiller — add-ons — offentliggørelse af værker uden rettighedshaverens tilladelse — adgang til streamingwebsteder — artikel 5, stk. 1 og 5 — reproduktionsret — undtagelser og indskrænkninger — lovlig brug)	2
2017/C 195/03	Sag C-564/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. april 2017 — Tibor Farkas mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kecske-méti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — anbringende om tilsidesættelse af EU-retten rejst af egen drift — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — fradragsret for indgående afgift — ordning for omvendt betalingspligt — artikel 199, stk. 1, litra g) — anvendelse udelukkende i forbindelse med fast ejendom — uberettiget indbetaling af afgift foretaget af køberen af varerne til sælgeren som følge af en fejlagtigt udfærdiget faktura — skattemyndighedens afgørelse, hvorved det fastslås, at køberen af varerne har en skattegæld, hvorved betaling af det af køberen krævede fradrag afvises, og hvorved køberen pålægges en skattebøde)	3

2017/C 195/04	Sag C-632/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. april 2017 — Costin Popescu mod Guvernul României m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — transport — transport ad landevej — kørekort — direktiv 2006/126/EF — artikel 13, stk. 2 — begrebet »førerret, som er tildelt inden den 19. januar 2013« — national lovgivning, der gennemfører dette direktiv — pligt til at erhverve kørekort, som pålægges personer, der har haft ret til at føre knallert uden kørekort før denne lovgivnings ikrafttræden)	4
2017/C 195/05	Sag C-51/16: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. april 2017 — Stryker EMEA Supply Chain Services BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Noord-Holland — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — toldpositioner — tarifiering af varer — implantatskruer beregnet til at indsættes i det menneskelige legeme til behandling af frakturer eller til fastgørelse af proteser — kombineret nomenklatur — pos. 9021 — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1212/2014 — gyldighed)	4
2017/C 195/06	Sag C-142/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — miljø — direktiv 92/43/EØF — artikel 6, stk. 3 — bevaring af naturtyper — opførelse af kulkraftværket Moorburg (Tyskland) — Natura 2000-områder, der er beliggende ved Elbens flodleje oven for kulkraftværket — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet)	5
2017/C 195/07	Sag C-464/16 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 6. april 2017 — Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — begæring om aktindsigt i Kommissionens dokumenter — afslag — annullations-søgsmaal — artikel 19 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol — repræsentation for Unionens retsinstanser — advokat, der ikke er tredjemand i forhold til appellanten — åbenbart afvisningsgrundlag — artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ret til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	6
2017/C 195/08	Sag C-625/16 P: Domstolens kendelse (Ottende afdeling) af 2. marts 2017 — Anikó Pint mod Europa-Kommissionen (Appel — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter, der hidrører fra den ungarske regering vedrørende EU-proceduren Pilot nr. 8572/15 [CHAP(2015)00353 og 6874/14/ JUST] om Ungarns påståede tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — begæring om aktindsigt i dokumenter — Europa-Kommissionens manglende besvarelse)	6
2017/C 195/09	Sag C-555/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Salerno (Italien) den 31. oktober 2016 — straffesag mod Vincenzo D'Andria og Giuseppina D'Andria	7
2017/C 195/10	Sag C-581/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Salerno (Italien) den 16. november 2016 — straffesag mod Nicola Turco	7
2017/C 195/11	Sag C-582/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Salerno (Italien) den 16. november 2016 — straffesag mod Alfonso Consalvo	8
2017/C 195/12	Sag C-610/16 P: Appel iværksat den 28. november 2016 af Anastasia Soultana Gaki til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 19. september 2016 i sag T-112/16, Gaki mod Parlamentet	8
2017/C 195/13	Sag C-29/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 19. januar 2017 — Novartis Farma SpA mod Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	9

2017/C 195/14	Sag C-42/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte costituzionale (Italien) den 26. januar 2017 — M.A.S. og M.B.	10
2017/C 195/15	Sag C-101/17 P: Appel iværksat den 23. februar 2017 af Verus Eood til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 7. juli 2016 i sag T-82/14 — Copernicus-Trademarks mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	10
2017/C 195/16	Sag C-141/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spanien) den 21. marts 2017 — José Luis Cabana Carballo mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	11
2017/C 195/17	Sag C-145/17 P: Appel iværksat den 21. marts 2017 af Internacional de Productos Metálicos, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 25. januar 2017 i sag T-217/16, Internacional de productos metálicos mod Kommissionen	12
2017/C 195/18	Sag C-154/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 27. marts 2017 — SIA »E LATS«	14
2017/C 195/19	Sag C-169/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 3. april 2017 — Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino mod Administración del Estado . . .	14
2017/C 195/20	Sag C-181/17: Sag anlagt den 7. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien	15
2017/C 195/21	Sag C-205/17: Sag anlagt den 20. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien . . .	16

Retten

2017/C 195/22	Sag T-512/14: Rettens dom af 4. maj 2017 — Green Source Poland mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — EFRU — artikel 41, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006 — afslag på at yde finansielt bidrag til et stort projekt — virksomhed, der er ansvarlig for projektets gennemførelse — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	17
2017/C 195/23	Sag T-744/14: Rettens dom af 4. maj 2017 — Meta Group mod Kommissionen (Voldgiftsklausul — tilkudsftaler indgået inden for rammene af det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2000-2006) — tilkudsftaler indgået inden for rammene af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) — tilbagebetaling af de udbetalte beløb — restbeløb, der skal betales af det samlede finansielle bidrag, som blev tildelt sagsøgeren — støtteberettigede omkostninger — ansvar i kontraktforhold)	17
2017/C 195/24	Sag T-264/15: Rettens dom af 28. april 2017 — Gameart mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en traktatbrudssag — dokumenter udarbejdet af en medlemsstat — begæring om aktindsigt rettet til medlemsstaten — begæringen om aktindsigt sendt til Kommissionen — afslag på aktindsigt — Kommissionens kompetence — dokument, der hidrører fra en institution — artikel 5 i forordning (EF) nr. 1049/2001)	18
2017/C 195/25	Sag T-375/15: Rettens dom af 27. april 2017 — Germanwings mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte til fordel for et luftfartsselskab, der benytter Zweibrücken lufthavn — fordel — tilregnelser til staten — begrundelsespligt — berettiget forventning — aktindsigt — dokumenter vedrørende en procedure for kontrol med statsstøtte — afslag på aktindsigt i de begærede dokumenter — undtagelse vedrørende beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision)	19

2017/C 195/26	Sag T-403/15: Rettens dom af 4. maj 2017 — JYSK mod Kommissionen (Annullationsøgsmål — EFRU — artikel 41, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1038/2006 — afslag på ydelse af et finansielt bidrag til et stort projekt — virksomhed med ansvar for projektets gennemførelse — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	20
2017/C 195/27	Sag T-622/15: Rettens dom af 27. april 2017 — Deere mod EUIPO (EXHAUST-GARD) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket EXHAUST-GARD — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til forsvar — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	20
2017/C 195/28	Sag T-681/15: Rettens dom af 3. maj 2017 — Environmental Manufacturing mod EUIPO Société Elmar Wolf (Gengivelse af en ulvs hoved) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver en ulvs hoved — ældre internationalt figurmærke Outils WOLF — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	21
2017/C 195/29	Sag T-721/15: Rettens dom af 27. april 2017 — BASF mod EUIPO — Evonik Industries (DINCH) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket DINCH — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009)	21
2017/C 195/30	Sag T-25/16: Rettens dom af 4. maj 2017 — Haw Par mod EUIPO — Cosmowell (GELENKGOLD) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket GELENKGOLD — ældre EU-figurmærke, der gengiver en tiger — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — retskraft — det ældre varemærkes høje grad af særpræg som følge af brug — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til kontradiktion — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009 — varemærkeserie)	22
2017/C 195/31	Sag T-36/16: Rettens dom af 3. maj 2017 — Enercon mod EUIPO — Gamesa Eólica (Forskellige nuancer af grøn) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-varemærke, der udgøres af forskellige nuancer af grøn — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009)	23
2017/C 195/32	Sag T-97/16: Rettens dom af 4. maj 2017 — Kasztantowicz mod EUIPO — Gbb Group (GEOTEK) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket GEOTEK — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 40, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2868/95 — bevis for reel brug af varemærket — for sent fremlagt — regel 61, stk. 2 og 3, og regel 65, stk. 1, i forordning nr. 2868/95 — meddelelse af den fastsatte frist pr. telefax — der foreligger ikke omstændigheder, som kan rejse tvivl om den af EUIPO fremlagte afsendelsesrapport — artikel 78 i forordning nr. 207/2009 — regel 57 i forordning nr. 2868/95 — anmodning om vidneførsel — EUIPO's skønsmargin)	23
2017/C 195/33	Sag T-132/16: Rettens dom af 5. maj 2017 — PayPal mod EUIPO — Hub Culture (VENMO) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket VENMO — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	24

2017/C 195/34	Sag T-200/16: Rettens dom af 3. maj 2017 — Gfi PSF mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — udvikling, vedligeholdelse, videreudvikling og support i forbindelse med websteder — afvisning af et bud fra en tilbudsgiver — indkommet bud allerede åbent — finansforordningens artikel 111, stk. 4, litra b))	24
2017/C 195/35	Sag T-224/16: Rettens dom af 5. maj 2017 — Messe Friedrichshafen mod EUIPO — El Corte Inglés (Out Door) (EU-varemærker — indsigelsessag — EU-figurmærket Out Door — det ældre EU-ordmærke OUTDOOR PRO — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 76 i forordning nr. 207/2009)	25
2017/C 195/36	Sag T-446/16 P: Rettens dom af 27. april 2017 — CC mod Parlamentet (Appel — personalesag — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøve — almindelig udvælgelsesprøve — fejl i forbindelse med administrationen af listen over beståede ansøgere — ansvar uden for kontraktforhold — nye beviser — økonomisk tab — ligebehandling — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — fortabelse af mulighed)	26
2017/C 195/37	Sag T-569/16: Rettens dom af 26. april 2017 — OU mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansatte — disciplinærsag — suspension — fradrag i løn — irrettesættelse — tilbagebetaling — artikel 24, stk. 4, i bilag IX til vedtægten)	26
2017/C 195/38	Sag T-580/16: Rettens dom af 28. april 2017 — Azoulay m.fl. mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — midlertidigt ansatte — løn — familietillæg — uddannelsestillæg — afslag på godtgørelse af skoleudgifter — artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten — berettiget forventning — ligebehandling — princippet om god forvaltning)	27
2017/C 195/39	Sag T-588/16: Rettens dom af 28. april 2017 — HN mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 — ændring af vedtægten — nye regler for karriere og forfremmelse til lønklasse 13 og lønklasse 14 — tjenestemænd i lønklasse AD 12 — udøvelse af særligt ansvar — artikel 30, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten — forfremmelsesåret 2014 — ansøgning om indplacering som »konsulent eller tilsvarende« — intet svar fra ansættelsesmyndigheden — forfremmelsesåret 2015 — ny ansøgning om indplacering som »konsulent eller tilsvarende« eller som »kontorchef eller tilsvarende« — afslag fra ansættelsesmyndigheden — bekræftende karakter af afslaget på indplacering som »konsulent eller tilsvarende« — kravene til den administrative procedure — afvisning)	28
2017/C 195/40	Sag T-381/16: Rettens kendelse af 17. marts 2017 — Düll mod EUIPO — Cognitect (DaToMo) (EU-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af begæringen om fortabelse — ufornuddent at træffe afgørelse)	28
2017/C 195/41	Sag T-123/17 R: Kendelse afsagt af Rettens vicepræsident den 10. april 2017 — Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte mod ACER (Særlige rettergangsformer — energi — afgørelse truffet af ACER om afslag på en anmodning om intervention i sag A-001-2017 (konsolideret) — anmodning om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	29
2017/C 195/42	Sag T-158/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. april 2017 — Post Telecom mod EIB (Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af kommunikationsydelser via et storbynet til bygninger og kontorer, der tilhører EIB-gruppen i Luxembourg — afvisning af en tilbudsgivers tilbud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	30
2017/C 195/43	Sag T-159/17: Sag anlagt den 10. marts 2017 — Claro Sol Cleaning mod EUIPO — Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)	30
2017/C 195/44	Sag T-202/17: Sag anlagt den 31. marts 2017 — Calhau Correia de Paiva mod Kommissionen	31

2017/C 195/45	Sag T-203/17: Sag anlagt den 3. april 2017 — GY mod Kommissionen	32
2017/C 195/46	Sag T-206/17: Sag anlagt den 3. april 2017 — Argus Security Projects mod Kommissionen og EUBAM	33
2017/C 195/47	Sag T-216/17: Sag anlagt den 7. april 2017 — Mabrouk mod Rådet	34
2017/C 195/48	Sag T-222/17: Sag anlagt den 18. april 2017 — Recylex m. fl. mod Kommissionen	34
2017/C 195/49	Sag T-228/17: Sag anlagt den 19. april 2017 — Zhejiang Jndia Pipeline Industry mod Kommissionen	35
2017/C 195/50	Sag T-229/17: Sag anlagt den 19. april 2017 — Tyskland mod Kommissionen	37
2017/C 195/51	Sag T-234/17: Sag anlagt den 19. april 2017 — Siberian Vodka mod EUIPO — Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)	38
2017/C 195/52	Sag T-235/17: Sag anlagt den 20. april 2017 — Dometic Sweden mod EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)	39
2017/C 195/53	Sag T-238/17: Sag anlagt den 25. april 2017 — Gugler mod EUIPO — Gugler France (GUGLER)	39
2017/C 195/54	Sag T-239/17: Sag anlagt den 25. april 2017 — Tyskland mod Kommissionen	40
2017/C 195/55	Sag T-241/17: Sag anlagt den 25. april 2017 — Republikken Polen mod Kommissionen	41
2017/C 195/56	Sag T-246/17: Sag anlagt den 24. april 2017 — Lackmann Fleisch und Feinkostfabrik mod EUIPO (Национальный Продукт)	42
2017/C 195/57	Sag T-247/17: Sag anlagt den 27. april 2017 — Azarov mod Rådet	43
2017/C 195/58	Sag T-250/17: Sag anlagt den 24. april 2017 — avanti mod EUIPO (avanti)	43
2017/C 195/59	Sag T-251/17: Sag anlagt den 28. april 2017 — Robert Bosch mod EUIPO (Simply. Connected.)	44
2017/C 195/60	Sag T-252/17: Sag anlagt den 28. april 2017 — Robert Bosch mod EUIPO (Simply. Connected.)	45
2017/C 195/61	Sag T-253/17: Sag anlagt den 28. april 2017 — Der Grüne Punkt mod EUIPO — Halston Properties (Gengivelse af en cirkel med to pile)	45

Berigtigelser

2017/C 195/62	Berigtigelse til meddelelse i Tidende i sag T-232/16 P (EUT C 63 af 27.2.2017)	47
---------------	--	----

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 195/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 178 af 6.6.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 168 af 29.5.2017

EUT C 161 af 22.5.2017

EUT C 151 af 15.5.2017

EUT C 144 af 8.5.2017

EUT C 129 af 24.4.2017

EUT C 121 af 18.4.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2017 — Stichting Brein mod Jack Frederik Wullems, som også driver virksomhed under navnet Filmspeler (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Midden-Nederland — Nederlandene)

(Sag C-527/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — direktiv 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 3, stk. 1 — overføring til almenheden — begreb — salg af en medieafspiller — add-ons — offentliggørelse af værker uden rettighedshaverens tilladelse — adgang til streamingwebsteder — artikel 5, stk. 1 og 5 — reproduktionsret — undtagelser og indskrænkninger — lovlig brug)

(2017/C 195/02)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Midden-Nederland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting Brein

Sagsøgt: Jack Frederik Wullems, som også driver virksomhed under navnet Filmspeler

Konklusion

- 1) Begrebet »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at det omfatter salg af en medieafspiller som den i hovedsagen omhandlede, hvorpå der er præinstalleret add-ons, der er tilgængelige på internettet, og som indeholder hyperlinks til websteder, der er frit tilgængelige for offentligheden, og hvor værker, der er ophavsretligt beskyttede, stilles til rådighed for almenheden uden rettighedshavernes tilladelse.
- 2) Bestemmelserne i artikel 5, stk. 1 og 5, i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at midlertidige reproduktionshandlinger af et ophavsretligt beskyttet værk på en medieafspiller som den i hovedsagen omhandlede ved hjælp af streaming fra et websted tilhørende tredjemand, hvor dette værk tilbydes uden rettighedshaverens tilladelse, ikke opfylder de betingelser, der er opstillet i de nævnte bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. april 2017 — Tibor Farkas mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-564/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — anbringende om tilsidesættelse af EU-retten rejst af egen drift — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — fradragsret for indgående afgift — ordning for omvendt betalingspligt — artikel 199, stk. 1, litra g) — anvendelse udelukkende i forbindelse med fast ejendom — uberettiget indbetaling af afgift foretaget af køberen af varerne til sælgeren som følge af en fejlagtigt udfærdiget faktura — skattemyndighedens afgørelse, hvorved det fastslås, at køberen af varerne har en skattegæld, hvorved betaling af det af køberen krævede fradrag afvises, og hvorved køberen pålægges en skattebøde)

(2017/C 195/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tibor Farkas

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Konklusion

- 1) Artikel 199, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, skal fortolkes således, at den finder anvendelse på levering af fast ejendom, der bliver solgt af domsskyldneren som led i en tvangsauktion.
- 2) Bestemmelserne i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, samt princippet om afgiftsneutralitet, effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet skal fortolkes således, at de i en situation som den i hovedsagen omhandlede ikke er til hinder for, at køberen af en vare fratages retten til at fradrage den merværdiafgift, som han uberettiget har betalt til sælgeren på grundlag af en faktura, som er udfærdiget i henhold til bestemmelserne i den almindelige merværdiafgiftsordning, selv om den relevante transaktion henhører under ordningen for omvendt betalingspligt, når sælgeren har betalt den nævnte afgift til statskassen. Disse principper kræver imidlertid, at køberen, for så vidt som sælgerens tilbagebetaling til køberen af den urigtigt fakturerede merværdiafgift bliver umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig, navnlig i tilfælde af sælgerens insolvens, kan rette sit krav om tilbagebetaling direkte mod skattemyndigheden.
- 3) Proportionalitetsprincippet skal fortolkes således, at det i en situation som den i hovedsagen omhandlede er til hinder for, at de nationale skattemyndigheder pålægger en afgiftspligtig person, som har købt en vare, hvis levering henhører under ordningen for omvendt betalingspligt, en skattebøde på 50 % af det merværdiafgiftsbeløb, som han skal betale til skattemyndigheden, når sidstnævnte ikke har lidt et tab af skatteindtægter, og der ikke er tegn på skattesvig, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. april 2017 — Costin Popescu mod Guvernul României m.fl.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien)**

(Sag C-632/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — transport — transport ad landevej — kørekort — direktiv 2006/126/EF — artikel 13, stk. 2 — begrebet »førerret, som er tildelt inden den 19. januar 2013« — national lovgivning, der gennemfører dette direktiv — pligt til at erhverve kørekort, som pålægges personer, der har haft ret til at føre knallert uden kørekort før denne lovgivnings ikrafttræden)

(2017/C 195/04)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Costin Popescu

Sagsøgte: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră og Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Konklusion

Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort og navnlig direktivets artikel 13, stk. 2, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning vedtaget med henblik på at gennemføre dette direktiv i den nationale retsorden, som fjerner retten til at føre knallert, uden at føreren er indehaver af et kørekort, hvis erhvervelse er betinget af, at den pågældende består prøver eller eksamener, der svarer til dem, der skal bestås for at erhverve ret til at føre andre motorkøretøjer.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. april 2017 — Stryker EMEA Supply Chain Services BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Noord-Holland — Nederlandene)

(Sag C-51/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toltarif — toldpositioner — tarifiering af varer — implantatskruer beregnet til at indsættes i det menneskelige legeme til behandling af frakturer eller til fastgørelse af proteser — kombineret nomenklatur — pos. 9021 — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1212/2014 — gyldighed)

(2017/C 195/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Noord-Holland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stryker EMEA Supply Chain Services BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Konklusion

Pos. 9021 i den kombinerede nomenklatur, der fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 af 16. oktober 2014, skal fortolkes således, at positionen omfatter medicinske implantatskruer som de i hovedsagen omhandlede, hvis disse produkter har karakteristika, der i deres fremstillingsmåde og deres særlige funktion samt ved deres omhyggelige fremstilling og deres store nøjagtighed adskiller dem fra almindelige produkter. Særligt den omstændighed, at medicinske implantatskruer som de i hovedsagen omhandlede kun kan indsættes i legemet ved hjælp af særligt medicinsk værktøj og ikke med almindeligt værktøj, udgør et kendetegn, der skal tages i betragtning med henblik på at adskille disse medicinske implantatskruer fra almindelige produkter.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2017 — Europa-Kommissionen mod
Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-142/16) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — miljø — direktiv 92/43/EØF — artikel 6, stk. 3 — bevaring af naturtyper — opførelse af
kulkraftværket Moorburg (Tyskland) — Natura 2000-områder, der er beliggende ved Elbens flodleje oven
for kulkraftværket — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet)*

(2017/C 195/06)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt W. Ewer)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den i forbindelse med tilladelsen til opførelse af kulkraftværket Moorburg ved Hamburg (Tyskland) ikke foretog en korrekt og fuldstændig vurdering af virkningerne heraf.
- 2) I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 6. april 2017 — Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-464/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — begæring om aktindsigt i Kommissionens dokumenter — afslag — annulationssøgsmål — artikel 19 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol — repræsentation for Unionens retsinstanser — advokat, der ikke er tredjemand i forhold til appellanten — åbenbart afvisningsgrundlag — artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ret til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2017/C 195/07)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) (ved Rechtsanwalt D. Lazar)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved H. Krämer og F. Erlbacher, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Domstolens kendelse (Ottende afdeling) af 2. marts 2017 — Anikó Pint mod Europa-Kommissionen

(Sag C-625/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter, der hidrører fra den ungarske regering vedrørende EU-proceduren Pilot nr. 8572/15 [CHAP(2015)00353 og 6874/14/JUST] om Ungarns påståede tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — begæring om aktindsigt i dokumenter — Europa-Kommissionens manglende besvarelse)

(2017/C 195/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Anikó Pint (ved Rechtsanwalt D. Lazar)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Anikó Pint bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Salerno (Italien) den 31. oktober 2016 — straffesag mod Vincenzo D'Andria og Giuseppina D'Andria

(Sag C-555/16)

(2017/C 195/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Salerno

Tiltalt i straffesagen

Vincenzo D'Andria og Giuseppina D'Andria

Med kendelse af 4. april 2017 har Domstolen (Sjette Afdeling) kendt for ret:

- 1) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF samt ligebehandlingsprincippet og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national hasardspilslovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der foreskriver afholdelse af et nyt udbud af koncessioner med en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner ved hjælp af en omorganisering af systemet gennem en synkronisering af udløbstidspunktet for koncessionerne.
- 2) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en restriktiv national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter hasardspilskoncessionshaveren i forbindelse med ophøret af aktiviteten som følge af udløbet af koncessionens varighed pålægges vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning og indsamling af væddemål, såfremt denne restriktion går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå det formål, der faktisk forfølges med denne bestemmelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Salerno (Italien) den 16. november 2016 — straffesag mod Nicola Turco

(Sag C-581/16)

(2017/C 195/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Salerno

Tiltalt i straffesagen

Nicola Turco

Med kendelse af 4. april 2017 har Domstolen (Sjette Afdeling) kendt for ret:

- 1) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF samt ligebehandlingsprincippet og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national hasardspilslovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der foreskriver afholdelse af et nyt udbud af koncessioner med en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner ved hjælp af en omorganisering af systemet gennem en synkronisering af udløbstidspunktet for koncessionerne.

- 2) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en restriktiv national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter hasardspilskoncessionshaveren i forbindelse med ophøret af aktiviteten som følge af udløbet af koncessionens varighed pålægges vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning og indsamling af væddemål, såfremt denne restriktion går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå det formål, der faktisk forfølges med denne bestemmelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Salerno (Italien) den 16. november 2016 — straffesag mod Alfonso Consalvo

(Sag C-582/16)

(2017/C 195/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Salerno

Tiltalt i straffesagen

Alfonso Consalvo

Med kendelse af 4. april 2017 har Domstolen (Sjette Afdeling) kendt for ret:

- 1) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF samt ligebehandlingsprincippet og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national hasardspilslovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der foreskriver afholdelse af et nyt udbud af koncessioner med en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner ved hjælp af en omorganisering af systemet gennem en synkronisering af udløbstidspunktet for koncessionerne.
- 2) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en restriktiv national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter hasardspilskoncessionshaveren i forbindelse med ophøret af aktiviteten som følge af udløbet af koncessionens varighed pålægges vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning og indsamling af væddemål, såfremt denne restriktion går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå det formål, der faktisk forfølges med denne bestemmelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Appel iværksat den 28. november 2016 af Anastasia Soultana Gaki til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 19. september 2016 i sag T-112/16, Gaki mod Parlamentet

(Sag C-610/16 P)

(2017/C 195/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Anastasia Soultana Gaki (ved rechtsanwalt G. Keiser)

Den anden part/De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 7. april 2016 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at appellanten betaler sine egne omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 19. januar 2017 —
Novartis Farma SpA mod Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)**

(Sag C-29/17)

(2017/C 195/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Novartis Farma SpA

Sagsøgt: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾, med senere ændringer, og nærmere bestemt artikel 5 og 6, også henset til anden betragtning til direktivet, til hinder for anvendelsen af en national lov (den flere gange anførte artikel 1, stk. 4a, i lovdekret [nr. 536/96]), som — gennem optagelse af et lægemiddel på listen over lægemidler med tilskud fra den nationale sundhedstjeneste — med henblik på at opfylde formålet om kontrol med udgifterne tilskynder til dets anvendelse uden for det terapeutiske indikationsområde, hvortil lægemidlet generelt er godkendt, uafhængigt af enhver hensyntagen til den enkelte patients terapeutiske behov, selv om der på markedet findes og er adgang til godkendte lægemidler til den terapeutiske indikation?
- 2) Finder artikel 3, nr. 1), i direktiv 2001/83/EF (magistrelle lægemidler) anvendelse i situationer, hvor tilberedningen af lægemidlet, selv om den sker på et apotek efter lægerecept til en enkelt patient, finder sted i serie og på en identisk og gentagen måde, uden at der tages højde for den enkelte patients specifikke behov, med udlevering af produktet til hospitalet og ikke til patienten (henset til, at lægemidlet er klassificeret udelukkende til brug på hospitaler), således at lægemidlet også anvendes inden for en anden facilitet end den, hvor det er blevet pakket?
- 3) Er bestemmelserne i forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽²⁾, med senere ændringer, og navnlig artikel 3, 25 og 26 samt dens bilag, som tildeler Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) enekompetencen til at vurdere kvalitet, sikkerhed og virkning vedrørende lægemidler, for hvilke den terapeutiske indikation er behandling af kræftsygdomme, dels som et led i proceduren til udstedelsen af markedsføringstilladelsen (obligatorisk centraliseret procedure), dels med henblik på kontrol med og koordinering af opgaver om lægemiddelovervågning efter markedsføring af lægemidlet, til hinder for anvendelsen af en national lov, som giver den nationale tilsynsmyndighed (AIFA) kompetence til at træffe beslutninger med hensyn til lægemidlers sikkerhed i forbindelse med »off-label-brugen« heraf, hvis godkendelse henhører under Europa-Kommissionens enekompetence på baggrund af tekniske og videnskabelige vurderinger foretaget af EMA?
- 4) Er bestemmelserne i direktiv 89/105/EØF ⁽³⁾, med senere ændringer, og navnlig artikel 1, stk. 3, til hinder for anvendelsen af en national lov, ifølge hvilken en medlemsstat som et led i medlemsstatens egne beslutninger på området for refusion af sundhedsudgifter afholdt af de sikrede kan fastsætte tilskud til et lægemiddel, der anvendes uden for de terapeutiske indikationsområder, som er angivet i den markedsføringstilladelse, som Europa-Kommissionen eller et europæisk specialagentur har udstedt på baggrund af en centraliseret vurdering, uden at de i artikel 3 og 5 i direktiv 2001/83/EF fastsatte krav er opfyldt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 89/105/EØF af 21.12.1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40, s. 8).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte costituzionale (Italien) den 26. januar 2017 —
M.A.S. og M.B.**

(Sag C-42/17)

(2017/C 195/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte costituzionale

Parter i hovedsagen

M.A.S. og M.B.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 325, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at straffedomstolene skal undlade at anvende nationale bestemmelser om forældelse, som i et betragteligt antal tilfælde forhindrer bekæmpelse af grov svig, der skader Unionens finansielle interesser, eller der fastsætter kortere forældelsesfrister for svig, der skader Unionens finansielle interesser, end for svig, der skader den pågældende medlemsstats interesser, selv om denne manglende anvendelse savner en tilstrækkeligt præcis lovhjemmel?
- 2) Skal artikel 325, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at straffedomstolene skal undlade at anvende nationale bestemmelser om forældelse, som i et betragteligt antal tilfælde forhindrer bekæmpelse af grov svig, der skader Unionens finansielle interesser, eller der fastsætter kortere forældelsesfrister for svig, der skader Unionens finansielle interesser, end for svig, der skader den pågældende medlemsstats interesser, selv om forældelse ifølge medlemsstatens retsorden er omfattet af den materielle strafferet og underlagt legalitetsprincippet?
- 3) Skal Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2015, C-105/14, Taricco, fortolkes således, at straffedomstolene skal undlade at anvende nationale bestemmelser om forældelse, som i et betragteligt antal tilfælde forhindrer bekæmpelse af grov svig, der skader Unionens finansielle interesser, eller der fastsætter kortere forældelsesfrister for svig, der skader Unionens finansielle interesser, end for svig, der skader den pågældende medlemsstats interesser, selv om denne manglende anvendelse er i strid med de overordnede principper i medlemsstatens forfatningsorden eller de umistelige menneskerettigheder, der er anerkendt i medlemsstatens forfatning?

**Appel iværksat den 23. februar 2017 af Verus Eood til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 7. juli 2016 i sag T-82/14 — Copernicus-Trademarks mod Den Europæiske Unions
Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**

(Sag C-101/17 P)

(2017/C 195/15)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Verus Eood (ved Rechtsanwalt C. Pfitzer)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen i sag T-82/14 ophæves i sin helhed.

Subsidiært ophæves dommen i sag T-82/14, og sagen hjemvises til førsteinstansen på grund af fordrejede faktiske omstændigheder.

— Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret tilpligtes at betale sagsomkostningerne i alle instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort følgende anbringender gældende:

- 1) Tilsidesættelse af forordning nr. 207/2009 af 26. februar 2009 ⁽¹⁾, navnlig af EU-varemærkeforordningens artikel 52 (EF-varemærkeforordningen)
- 2) Tilsidesættelse af forordning nr. 207/2009 af 26. februar 2009, navnlig af EU-varemærkeforordningens artikel 75 (EF-varemærkeforordningen)
- 3) Tilsidesættelse af forordning nr. 207/2009 af 26. februar 2009, navnlig af EU-varemærkeforordningens artikel 76 (EF-varemærkeforordningen)
- 4) Tilsidesættelse af EU-Domstolens praksis vedrørende »indgivelse af varemærkeansøgninger i ond tro«
- 5) Tilsidesættelse af EU-Domstolens »katalog over grundlæggende rettigheder«
- 6) Tilsidesættelse af folkeretten, nemlig Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret
- 7) Tilsidesættelse af folkeretten, nemlig TRIPS-aftalen (aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder)
- 8) Tilsidesættelse af artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret)
- 9) Tilsidesættelse af artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- 10) Tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- 11) Tilsidesættelse af artikel 17 i »verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948«
- 12) Tilsidesættelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og af de dertil hørende tillægsprotokoller, navnlig artikel 1 i protokol nr. 1
- 13) Tilsidesættelse af EMRK's artikel 6 — retten til en retfærdig rettergang, navnlig i forbindelse med forfalskede, usande (konstateringer om) faktiske omstændigheder, usandheder, urigtige beskyldninger, bagtalelser, injurier, ærerørige beskyldninger

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco
(Spanien) den 21. marts 2017 — José Luis Cabana Carballo mod Instituto Nacional de la Seguridad
Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)**

(Sag C-141/17)

(2017/C 195/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: José Luis Cabana Carballo

Sagsøgte: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 53, stk. 3, litra a) og d), i forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ anses for at være en af de bestemmelser, hvori andet er fastsat, hvortil der henvises i denne forordnings artikel 5, og finder den derfor anvendelse i stedet for bestemmelsen i artikel 5, litra b)?
- 2) Skal de spanske regler om tillægget på 20 % til pensionen ved varigt fuldstændigt tab af erhvervsevne for så vidt angår det sædvanlige erhverv anses for en lovgivning, i hvilken det er fastsat, at ydelser eller indtægter, der er erhvervet eller opnået i udlandet, skal tages i betragtning, som omhandlet i nævnte forordnings artikel 53, stk. 3, litra a)?
- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal den spanske administrative praksis og retspraksis, hvorefter oppebærelsen af tillægget på 20 % til pensionen ved varigt fuldstændigt tab af erhvervsevne for så vidt angår det sædvanlige erhverv stilles i bero, når den begunstigede opnår ret til alderspension fra en anden medlemsstat, da anses for at være i strid med nævnte fællesskabsforskrift?
- 4) Såfremt spørgsmål 2) besvares bekræftende, skal det da anses for uforeneligt med nævnte forordnings artikel 53, stk. 3, litra d), at tillægget på 20 % til pensionen ved varigt fuldstændigt tab af erhvervsevne for så vidt angår det sædvanlige erhverv også stilles i bero for så vidt angår den del, der overstiger det beløb, der udgøres af den pension, som er optjent i den anden medlemsstat?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

Appel iværksat den 21. marts 2017 af Internacional de Productos Metálicos, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 25. januar 2017 i sag T-217/16, Internacional de productos metálicos mod Kommissionen

(Sag C-145/17 P)

(2017/C 195/17)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Internacional de Productos Metálicos, S.A. (ved advokater C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente og A. Monreal Lasheras)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelsen afsagt den 25. januar 2017 af Den Europæiske Unions Ret i sag T-217/16 ophæves.
- Sag T-217/16 hjemvises til Den Europæiske Unions Ret, med henblik på at denne træffer en afgørelse vedrørende den tidsbegrænsning, der er fastsat i artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/278 af 26. februar 2016.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Med det første appelanbringende gøres det gældende, at appellanterne havde søgsmålskompetence til at anlægge et annullationssøgsmål for Den Europæiske Unions Ret (herefter »Retten«) til prøvelse af forordning 2016/278 ⁽¹⁾, eftersom denne forordning opfylder betingelserne i henhold til artikel 263 TEUF. Som Retten er bekendt med, er disse betingelser (i) at den anfægtede retsakt berører den/de pågældende umiddelbart og individuelt og (ii) at den anfægtede retsakt udgør en regelfastsættende retsakt, der umiddelbart berører den/de pågældende, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger.

For så vidt angår kravet om at være **umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede retsakt** har appellanten gjort gældende, at Retten på intet tidspunkt drøftede spørgsmålet om, hvorvidt appellanten var umiddelbart berørt heraf. Hvad derimod angår betingelsen om at være individuelt berørt opfylder IPM denne, eftersom den omhandlede forordning berører hver eneste importør, der medtog TARIC nomenklaturer og koder i deres administrative enhedsdokumenter (SAD) vedrørende de varer, der var undergivet antidumpingtold mellem 2009 (da forordning 91/2009 trådte i kraft) til og med 2016 (da forordning 2016/278 trådte i kraft). Disse importører udgjorde således en »begrænset kreds af erhvervsdrivende«, eftersom begrænsningen af virkningerne af undtagelsen fra antidumpingtold berørte dem konkret og specifikt.

Hvad desuden angår betingelsen om, at den anfægtede retsakt skal være **en regelfastsættende retsakt, der berører den/de pågældende umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger**, ønsker appellanten med sin argumentation at påvise, at forordning 2016/278 ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger. De toldopkrævninger, som Retten henviser til som forordningens gennemførelsesforanstaltninger, er således ikke gennemførelsesforanstaltninger, eftersom de eneste toldafgifter, der blev opkrævet i denne forbindelse, var afledt af bestemmelserne i forordning 91/2009 ⁽²⁾ og under ingen omstændigheder af bestemmelserne i den anfægtede forordning (forordning 2016/278). Dette godtgøres af den omstændighed, at de toldafgifter, som de spanske told- og afgiftsmyndigheder opkrævede fra IPM, blev pålagt, før den anfægtede forordning trådte i kraft.

Den anfægtede artikel 2 er derfor en selvstændig bestemmelse, der ikke kræver nogen efterfølgende foranstaltning for at kunne få retsvirkninger fra dens ikrafttrædelsesdato, idet den alene ophæver visse antidumpingtoldafgifter i lyset af deres uforenelighed med antidumpingaftalen og GATT.

Derudover er der fastsat en undladellespligt i forordningen, idet den pålægger den spanske stat ikke at udstede nogen foranstaltning til opkrævning af antidumpingtold, med det resultat at den er til hinder for udstedelse af nogen form for afgiftsforanstaltning, der kan anfægtes i henhold til national ret, og et annullationssøgsmål er derfor den eneste måde, hvorpå IPM kan anfægte artikel 2 i forordning 2016/278.

Af samtlige ovenstående grunde gør appellanten gældende, at IPM utvivlsomt er berettiget til i medfør af artikel 263 TEUF at anlægge et søgsmål om annullation af artikel 2 i forordning 2016/278, da denne forordning henset til dens art og indhold ikke omfatter nogen gennemførelsesforanstaltninger.

2. Med det andet appelanbringende henviser appellanten til den anmodning, som den fremsatte for Retten, om **anerkendelse af, at den anfægtede forordnings artikel 1 har tilbagevirkende kraft**. I modsætning til hvad Retten bemærkede i den appellerede kendelse, hvori den udtalte, at den ikke havde kompetence til at fastslå, at forordningens artikel 1 har tilbagevirkende kraft, har appellanten i denne forbindelse gjort gældende, at dette er en nødvendig konsekvens af, at forordningens artikel 2 annulleres, idet denne artikel fastsætter den tidsbegrænsning, hvis gyldighed udgjorde grundlaget for at forkaste annullationssøgsmålet. Følgelig må appellanten anmodning om, at det anerkendes, at denne forordnings artikel 1 har tilbagevirkende kraft, fuldt ud imødekommes, idet denne anmodning indirekte må accepteres, såfremt forordningens artikel 2 erklæres ugyldig.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/278 af 26.2.2016 om ophævelse af den endelige antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvidet til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varerne er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej (EUT 2016, L 52, s. 24).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 af 26. januar 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2009, L 29, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 27. marts 2017 — SIA »E LATS«

(Sag C-154/17)

(2017/C 195/18)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »E LATS«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 311, stk. 1, nr. 1), i Rådets direktiv nr. 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fortolkes således, at en af en erhvervsdrivende erhvervet brugt genstand, der (som i den foreliggende sag) indeholder ædle metaller eller ædle stene, og som hovedsagligt videresælges med henblik på at udtrække de ædle metaller eller ædle stene, som genstanden indeholder, kan anses for at være en brugt genstand?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det da, med henblik på at begrænse anvendelsen af særordningen, af betydning, om den erhvervsdrivende har kendskab til den senere købers hensigt om at udtrække de ædle metaller eller ædle sten, som den brugte genstand indeholder, eller er det af betydning, hvilke objektive karakteristika transaktionen har (varemængden, modparten i transaktionens retlige status, osv.)?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 3. april 2017 — Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino mod Administración del Estado

(Sag C-169/17)

(2017/C 195/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 34 TEUF og artikel 35 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som artikel 8, stk. 1, i kongeligt dekret 4/2014 af 10. januar 2014 om godkendelse af en kvalitetsstandard for iberisk kød, skinke, bov og kam, som undergiver anvendelsen af udtrykket »ibérico« på varer, som forarbejdes eller markedsføres i Spanien, den betingelse, at opdrættere af svin af den iberiske race i intensive »de cebo«-bedrifter udvider det samlede minimumsgulvareal for hvert dyr på mere end 110 kilo i levende vægt til 2 m², selv om det — i givet fald — godtgøres, at formålet med nævnte foranstaltning er at forbedre kvaliteten af de varer, som bestemmelsen henviser til?

- 2) Skal artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2008/120 af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin ⁽¹⁾, sammenholdt med direktivets artikel 12, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som artikel 8, stk. 1, i kongeligt dekret 4/2014 af 10. januar 2014 om godkendelse af en kvalitetsstandard for iberisk kød, skinke, bov og kam, som undergiver anvendelsen af udtrykket »ibérico« på varer, som forarbejdes eller markedsføres i Spanien, den betingelse, at opdrættere af svin af den iberiske race i intensive »de cebo«-bedrifter udvider det samlede minimumsgulvareal for hvert dyr på mere end 110 kilo i levende vægt til 2 m², selv om formålet med den nationale bestemmelse er at forbedre kvaliteten af varerne og ikke specifikt at forbedre beskyttelsen af svin?

Såfremt det ovenstående spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 12 i direktiv [2008/120/EF], sammenholdt med artikel 34 og 35 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som artikel 8, stk. 1, i kongeligt dekret 4/2014 [4], der kræver af producenter i andre medlemsstater — med det formål at forbedre kvaliteten af varer, der forarbejdes og markedsføres i Spanien, og ikke at forbedre beskyttelsen af svin — at de opfylder de samme betingelser for dyreopdræt, som kræves af spanske producenter, for at de varer, som hidrører fra de førstnævnte producenters svin, kan forsynes med de varebetegnelser, der er fastsat i nævnte kongelige dekret?

- 3) Skal artikel 34 TEUF og 35 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som artikel 8, stk. 2, i kongeligt dekret 4/2014 af 10. januar 2014 om godkendelse af en kvalitetsstandard for iberisk kød, skinke, bov og kam, for så vidt som den pålægger en minimumsalder for slagtning på ti måneder for svin, af hvilke der forarbejdes varer i »de cebo«-kategorien med det formål at forbedre denne kategori af varer?

⁽¹⁾ EUT L 47, s. 5.

Sag anlagt den 7. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-181/17)

(2017/C 195/20)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og J. Rius, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i overensstemmelse med artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og artikel 5, litra b), i forordning (EF) nr. 1071/2009 om betingelser for udøvelse af transporterhvervet, idet det har fastsat et mindsteantal af køretøjer, for at der kan opnås tilladelse til offentlig transport.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet anlagt af Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien vedrører anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EUT 2009, L 300, s. 51) ⁽¹⁾.

Det er Kommissionens opfattelse, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den nævnte forordnings artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 5, litra b), idet det har indført et krav om, at virksomhederne råder over mindst tre køretøjer for at kunne opnå tilladelse til offentlig transport.

⁽¹⁾ EUT 2009, L 300, s. 51

Sag anlagt den 20. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien**(Sag C-205/17)**

(2017/C 195/21)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Kongeriget Spanien**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet det ikke har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde dom af 14. april 2011, Kommissionen mod Spanien (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260).
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale Kommissionen en tvangsbøde på 171 217,20 EUR for hver dags forsinkelse med opfyldelsen af dom af 14. april 2011, Kommissionen mod Spanien (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260) fra dagen for domsafsigelsen i nærværende sag indtil den dag, hvor dommen i sag C-343/10 opfyldes.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale Kommissionen et fast dagligt beløb på 19 303,90 EUR fra den dato, hvor dom af 14. april 2011, Kommissionen mod Spanien (C-343/10, ECLI:EU:C:2011:260), blev afsagt, indtil datoen for dommen i nærværende sag eller indtil den dato, hvor dommen i sag C-343/10 fuldt ud er opfyldt, hvis denne dato indtræder først.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge Kommissionen har Kongeriget Spanien ikke truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde Domstolens dom for så vidt angår manglen på kloaknet til opsamling af byspildevand i byområdet Valle de Güímar i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 91/271 ⁽¹⁾ og manglen på rensning af byspildevand i byområderne Alhurín el Grande, Barbate, Isla Cristina, Matalascañas, Tarifa, Valle de Güímar, Peníscola, Aguiño-Carreira-Ribeira, Estepona (San Pedro de Alcántara), Coín, Nerja, Gijón-Este, Noreste (Valle Guerra), Benicarló, Teulada-Moraira, Vigo og Santiago i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, 3 og, eventuelt, 4, i direktiv 91/271.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21.5.1991 om rensning af byspildevand (EFT 1991, L 135, s. 40).

RET TEN

Rettens dom af 4. maj 2017 — Green Source Poland mod Kommissionen

(Sag T-512/14) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — EFRU — artikel 41, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006 — afslag på at yde finansielt bidrag til et stort projekt — virksomhed, der er ansvarlig for projektets gennemførelse — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2017/C 195/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Green Source Poland sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokaterne M. Merola og L. Armati)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved M. Clausen og B.-R. Killmann, derefter ved B.-R. Killmann og R. Lyal, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2289 final af 7. april 2014 om afvisning af økonomisk støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til det store projekt »Køb og gennemførelse af en innovativ produktionsteknologi til fremstilling af biokomponenter med henblik på fremstilling af biobrændstoffer«, der indgår i det operationelle program »Innovativ Økonomi« til strukturstøtte inden for rammerne af »konvergensmålet« i Polen.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Green Source Poland sp. z o.o. bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 395 af 10.11.2014.

Rettens dom af 4. maj 2017 — Meta Group mod Kommissionen

(Sag T-744/14) ⁽¹⁾

(Voldgiftsklausul — tilskudsftaler indgået inden for rammene af det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2000-2006) — tilskudsftaler indgået inden for rammene af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) — tilbagebetaling af de udbetalte beløb — restbeløb, der skal betales af det samlede finansielle bidrag, som blev tildelt sagsøgeren — støtteberettigede omkostninger — ansvar i kontraktforhold)

(2017/C 195/23)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Meta Group Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Bartolini og A. Formica)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia og R. Lyal, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 272 TEUF om, at det fastslås, at Kommissionen ikke har opfyldt sine økonomiske forpligtelser, der fulgte af en række tilskudsaftaler, som den indgik med sagsøgeren inden for rammerne af det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum og til innovation (2002 — 2006) og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013), at det fastslås, at de modregninger, som Kommissionen foretog i de fordringer, som sagsøgeren har påberåbt sig, er ulovlige, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren de beløb, som den skylder sagsøgeren i henhold til de pågældende tilskudsftaler med tillæg af renter og godtgørelse for pengeforringelsen, og om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) Meta Group Srl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 22.12.2014.

Rettens dom af 28. april 2017 — Gameart mod Kommissionen

(Sag T-264/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en traktatbrudssag — dokumenter udarbejdet af en medlemsstat — begæring om aktindsigt rettet til medlemsstaten — begæringen om aktindsigt sendt til Kommissionen — afslag på aktindsigt — Kommissionens kompetence — dokument, der hidrører fra en institution — artikel 5 i forordning (EF) nr. 1049/2001)

(2017/C 195/24)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Gameart sp. z o.o. (Bielsko-Biała, Polen) (ved advokat P. Hoffman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux, A. Buchet og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Republikken Polen (ved B. Majczyna, M. Kamejsza og M. Pawlicka, som befuldmægtigede), Europa-Parlamentet (ved D. Warin og A. Pospíšilová Padowska, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (først ved J.-B. Laignelot, K. Pleśniak og E. Rebasti, derefter ved J.-B. Laignelot og E. Rebasti som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 18. februar 2015, for så vidt som der ved denne blev givet afslag på den begæring om aktindsigt i de dokumenter, der var blevet udarbejdet af Republikken Polen, som Kommissionen havde fået fremsendt fra denne sidstnævnte på grundlag af artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse af 18. februar 2015 annulleres, for så vidt som Europa-Kommissionen har givet afslag på begæringen om aktindsigt i de dokumenter, der er udarbejdet af Republikken Polen, som Kommissionen har fået fremsendt af denne sidstnævnte på grundlag af artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Republikken Polen, Rådet for den Europæiske Union og Europa-Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 254 af 3.8.2015.

Rettens dom af 27. april 2017 — Germanwings mod Kommissionen

(Sag T-375/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte til fordel for et luftfartsselskab, der benytter Zweibrücken lufthavn — fordel — tilregnelser til staten — begrundelsespligt — berettiget forventning — aktindsigt — dokumenter vedrørende en procedure for kontrol med statsstøtte — afslag på aktindsigt i de begærede dokumenter — undtagelse vedrørende beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision)

(2017/C 195/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Germanwings GmbH (Køln, Tyskland) (ved advokat A. Martin-Ehlers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Buchet, T. Maxian Rusche, R. Sauer og K. Herrman, derefter ved A. Buchet, T. Rusche, K. Herrman og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF, om dels delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/152 af 1. oktober 2014 om statsstøtte SA.27339 (12/C) (ex 11/NN) iværksat af Tyskland til Zweibrücken lufthavn og luftfartsselskaber, der benytter lufthavnen (EUT 2016, L 34, s. 68), dels annullation af Kommissionens afgørelse GESTDEM 2015/1288 af 11. maj 2015 om afslag på delvis aktindsigt i sagsakterne i sag Statsstøtte SA.27339.

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 2, for så vidt som den vedrører den første aftale mellem Flughafen Zweibrücken GmbH og Germanwings GmbH, og artikel 3, stk. 4, litra e), i Kommissionens afgørelse (EU) 2016/152 af 1. oktober 2014 om statsstøtte SA.27339 (12/C) (ex 11/NN) iværksat af Tyskland til Zweibrücken lufthavn og luftfartsselskaber, der benytter lufthavnen (EUT 2016, L 34, s. 68), annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af Germanwings omkostninger.
- 4) Germanwings bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens dom af 4. maj 2017 — JYSK mod Kommissionen(Sag T-403/15) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — EFRU — artikel 41, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1038/2006 — afslag på ydelse af et finansielt bidrag til et stort projekt — virksomhed med ansvar for projektets gennemførelse — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2017/C 195/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Polen) (ved advokat H. Sønderby Christensen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved R. Lyal, B.-R. Killmann og M. Clausen og derefter ved R. Lyal og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

En påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 3228 af 11. maj 2015 om afslag på ydelse af et finansielt bidrag fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til det store projekt »European Regional Centre — Intelligent Logistics Systems«, som er en del af det operationelle program »Innovativ økonomi«, som Republikken Polen har oprettet for programmeringsperioden 2007-2013.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) JYSK sp. z o.o. bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Rettens dom af 27. april 2017 — Deere mod EUIPO (EXHAUST-GARD)(Sag T-622/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket EXHAUST-GARD — absolut registreringshindring — bekrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til forsvar — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 195/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deere & Company (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (først ved advokaterne N. Weber og T. Heitmann, derefter ved N. Weber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. september 2015 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 196/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet EXHAUST-GARD som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Deere & Company betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 11.1.2016.

**Rettens dom af 3. maj 2017 — Environmental Manufacturing mod EUIPO Société Elmar Wolf
(Gengivelse af en ulvs hoved)**

(Sag T-681/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver en ulvs hoved — ældre internationalt figurmærke Outils WOLF — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 195/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Société Elmar Wolf (Wissembourg, Frankrig) (ved advokat N. Boespflug)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. september 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1252/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Société Elmar Wolf og Environmental Manufacturing.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Environmental Manufacturing LLP betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Rettens dom af 27. april 2017 — BASF mod EUIPO — Evonik Industries (DINCH)

(Sag T-721/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket DINCH — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 195/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BASF SE (Ludwigshafen, Tyskland) (ved advokat A. Schulz og C. Onken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Pethke og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Evonik Industries AG (Essen, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. september 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2080/2014-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Evonik Industries og BASF.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) BASF SE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Rettens dom af 4. maj 2017 — Haw Par mod EUIPO — Cosmowell (GELENKGOLD)

(Sag T-25/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket GELENKGOLD — ældre EU-figurmærke, der gengiver en tiger — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — retskraft — det ældre varemærkes høje grad af særpræg som følge af brug — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til kontradiktion — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009 — varemærkeserie)

(2017/C 195/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Haw Par Corp. Ltd (Singapore, Singapore) (ved advokaterne R. D. Härer, C. Schultze, J. Ossing, C. Weber, H. Ranzinger, C. Gehweiler og C. Brockmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cosmowell GmbH (Sankt Johann in Tirol, Østrig) (ved advokaterne J. Sachs og C. Sachs)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. november 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1907/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Haw Par og Cosmowell.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Haw Par Corp. Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Rettens dom af 3. maj 2017 — Enercon mod EUIPO — Gamesa Eólica (Forskellige nuancer af grøn)(Sag T-36/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-varemærke, der udgøres af forskellige nuancer af grøn — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 195/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Enercon GmbH (Aurich, Tyskland) (ved advokaterne S. Overhage, R. Böhm og A. Silverleaf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Gamesa Eólica, SL (Sarriguren, Spanien) (ved advokat A. Sanz Cerralbo)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. oktober 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 597/2015-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Gamesa Eólica og Enercon.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Enercon GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens dom af 4. maj 2017 — Kasztantowicz mod EUIPO — Gbb Group (GEOTEK)(Sag T-97/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket GEOTEK — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 40, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2868/95 — bevis for reel brug af varemærket — for sent fremlagt — regel 61, stk. 2 og 3, og regel 65, stk. 1, i forordning nr. 2868/95 — meddelelse af den fastsatte frist pr. telefax — der foreligger ikke omstændigheder, som kan rejse tvivl om den af EUIPO fremlagte afsendelsesrapport — artikel 78 i forordning nr. 207/2009 — regel 57 i forordning nr. 2868/95 — anmodning om vidneførsel — EUIPO's skønsmargin)

(2017/C 195/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Martin Kasztantowicz (Berlin, Tyskland) (ved advokat R. Ronneburger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og A. Söder, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Gbb Group Ltd (Letchworth, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. december 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 3025/2014-5) vedrørende en fortabelsessag mellem Gbb Group og Martin Kasztantowicz.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Martin Kasztantowicz betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016.

Rettens dom af 5. maj 2017 — PayPal mod EUIPO — Hub Culture (VENMO)

(Sag T-132/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket VENMO — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 195/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PayPal, Inc. (San José, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat A. Renck, og solicitor I. Junkar)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Hub Culture Ltd (Hamilton, Bermuda, Det Forenede Kongerige) (ved barrister J. Hill)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. januar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2974/2014-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Paypal og Hub Culture.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 12. januar 2016 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2974/2014-5) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af PayPal, Inc. afholdte omkostninger.
- 3) Hub Culture Ltd bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Rettens dom af 3. maj 2017 — Gfi PSF mod Kommissionen

(Sag T-200/16) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — udvikling, vedligeholdelse, videreudvikling og support i forbindelse med websteder — afvisning af et bud fra en tilbudsgiver — indkommet bud allerede åbent — finansforordningens artikel 111, stk. 4, litra b))

(2017/C 195/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gfi PSF Sàrl (Leudelange, Luxembourg) (ved advokat F. Moyse)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude og S. Lejeune, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Den Europæiske Unions Publikationskontors (OP) beslutninger af 2. og 16. marts 2016 om afvisning af sagsøgerens bud afgivet som led i et udbud om bl.a. udvikling, vedligeholdelse, videreudvikling og support i forbindelse med dette kontors websteder (EUT 2015/S 251 459901) og, i det omfang det er relevant, af OP's beslutning af 22. april 2016, der bekræfter de tidligere beslutninger, a, dels en påstand støttet på artikel 268 TEUF om erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af disse beslutninger.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Gfi PSF Sàrl tilpligtes at betale sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens dom af 5. maj 2017 — Messe Friedrichshafen mod EUIPO — El Corte Inglés (Out Door)

(Sag T-224/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — EU-figurmærket Out Door — det ældre EU-ordmærke OUTDOOR PRO — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 76 i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 195/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Messe Friedrichshafen GmbH (Friedrichshafen, Tyskland) (ved advokat W. Schulte Hemming)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Eberl og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. februar 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2302/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Corte Inglés og Messe Friedrichshafen.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Messe Friedrichshafen GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens dom af 27. april 2017 — CC mod Parlamentet(Sag T-446/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøve — almindelig udvælgelsesprøve — fejl i forbindelse med administrationen af listen over beståede ansøgere — ansvar uden for kontraktforhold — nye beviser — økonomisk tab — ligebehandling — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — fortabelse af mulighed)

(2017/C 195/36)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: CC (ved advokaterne G. Maximini og C. Hölzer)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved M. Ecker og E. Despotopoulou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (enedommer) den 21. juli 2016, CC mod Parlamentet (F-9/12 RENV, EU: F:2016:165), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (enedommer) den 21. juli 2016, CC mod Parlamentet (F-9/12 RENV), ophæves, for så vidt som Personaleretten, for det første, beregnede CC's fortabelse af en mulighed for at blive ansat som tjenestemand på prøve ved Rådet for Den Europæiske Union med udeladelse af perioden mellem den 16. februar 2006 og den 31. august 2007 og, for det andet, beregnede CC's fortabelse af en mulighed for at blive ansat som tjenestemand på prøve ved de øvrige institutioner og ved Den Europæiske Unions organer på grundlag af en metode, der var forskellig fra den metode, som Personaleretten havde anvendt hvad angik Rådet.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 3) Sagen henvises til en anden af Rettens afdelinger end den, der har truffet afgørelse i denne appelsag.
- 4) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Rettens dom af 26. april 2017 — OU mod Kommissionen(Sag T-569/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — disciplinærsag — suspension — fradrag i løn — irrettesættelse — tilbagebetaling — artikel 24, stk. 4, i bilag IX til vedtægten)

(2017/C 195/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: OU (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Ehrbar og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 13. marts 2015, hvorved sagsøgeren fik afslag på sin anmodning om tilbagebetaling af de beløb, som fra den 15. januar 2007 i en periode på seks måneder var blevet fradraget i hans løn, dels om tilbagebetaling af disse beløb med tillæg af renter

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 13. marts 2015, hvorved Europa-Kommissionen meddelte OU afslag på dennes anmodning om tilbagebetaling af de beløb, som var blevet fradraget i hans løn efter afgørelsen af 14. december 2006, annulleres.
- 2) Kommissionen tilbagebetaler OU de beløb, som var blevet fradraget i hans løn efter afgørelsen af 14. december 2006.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-141/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 28. april 2017 — Azoulay m.fl. mod Parlamentet**(Sag T-580/16) ⁽¹⁾**

(Personalesag — tjenestemænd — midlertidigt ansatte — løn — familietillæg — uddannelsestillæg — afslag på godtgørelse af skoleudgifter — artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten — berettiget forventning — ligebehandling — princippet om god forvaltning)

(2017/C 195/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Irit Azoulay (Bruxelles, Belgien), Andrew Boreham (Wansin-Hannut Belgien), Mirja Bouchard (Villers-la-Ville, Belgien) og Darren Neville (Ohain, Belgien) (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og L. Deneys, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 270 TEUF om annulation af Parlamentets individuelle afgørelser af 24. april 2015 om afslag på tildeling af uddannelsestillæg for 2014/2015 og, om fornødent, om annulation af Parlamentets individuelle afgørelser af 17. og 19. november 2015 om delvist afslag på sagsøgernes klager af 20. juli 2015.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard og Darren Neville betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-9/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 28. april 2017 — HN mod Kommissionen(Sag T-588/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 — ændring af vedtægten — nye regler for karriere og forfremmelse til lønklasse 13 og lønklasse 14 — tjenestemænd i lønklasse AD 12 — udøvelse af særligt ansvar — artikel 30, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten — forfremmelsesåret 2014 — ansøgning om indplacering som »konsulent eller tilsvarende« — intet svar fra ansættelsesmyndigheden — forfremmelsesåret 2015 — ny ansøgning om indplacering som »konsulent eller tilsvarende« eller som »kontorchef eller tilsvarende« — afslag fra ansættelsesmyndigheden — bekræftende karakter af afslaget på indplacering som »konsulent eller tilsvarende« — kravene til den administrative procedure — afvisning)

(2017/C 195/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HN (ved advokaterne F. Sciaudone og R. Sciaudone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Ehrbar og A. C. Simon, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om bl.a. annullation af »afgørelsen om afslag på [sagsøgerens] ansøgning om at blive anset for at have et særligt ansvar, som giver anledning til en indplacering som »konsulent eller tilsvarende« i henhold til artikel 30, stk. 3, i bilag XIII til [den nye vedtægt]« og af afgørelse SEK(2013) 691 af 18. december 2013 med overskriften »Communication to the Commission amending the Rules governing the composition of the Members' Cabinets and the Spokespersons«.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) HN betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-18/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 17. marts 2017 — Düll mod EUIPO — Cognitect (DaToMo)(Sag T-381/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af begæringen om fortabelse — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2017/C 195/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Klaus Düll (Südergellersen, Tyskland) (ved advokat S. Wolff Marting)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cognitect, Inc. (Durham, North Carolina, De forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1383/2015-2 og R 1481/2015-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Cognitect, Inc. og Klaus Düll.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Klaus Düll og Cognitect, Inc. bærer deres egne omkostninger og betaler hver især halvdelen af de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Kendelse afsagt af Rettens vicepræsident den 10. april 2017 — Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte mod ACER

(Sag T-123/17 R)

(Særlige rettergangsformer — energi — afgørelse truffet af ACER om afslag på en anmodning om intervention i sag A-001-2017 (konsolideret) — anmodning om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 195/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Exaa Abwicklungsstelle für Energieprodukte AG (Wien, Østrig) (ved advokat B. Rajal)

Sagsøgt: Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) (ved P. Martinet og E. Tremmel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF vedrørende udsættelse af gennemførelse af afgørelse truffet af ACER den 17. februar 2017, hvorved denne gav afslag på sagsøgerens anmodning om intervention i sag A-001-2017 (konsolideret).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. april 2017 — Post Telecom mod EIB**(Sag T-158/17 R)**

(Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af kommunikationsydelser via et storbynet til bygninger og kontorer, der tilhører EIB-gruppen i Luxembourg — afvisning af en tilbudsgivers tilbud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 195/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Post Telecom SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne M. Thewes, C. Saettel og T. Chevrier)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved T. Gilliams, P. Kiiver og C. Solazzo, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Belmessieri og B. Schutyser)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF vedrørende udsættelse af gennemførelse af EIB's afgørelse af 6. januar 2017 om ikke at antage sagsøgerens tilbud vedrørende parti I i udbud OP-1305 med overskriften »Kommunikationstjenester via storby- og fjernnet til Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe«, og af afgørelsen om at tildele dette parti til en anden tilbudsgiver.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Kendelsen af 15. marts 2017 afsagt i sag T-158/17 R ophæves.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 10. marts 2017 — Claro Sol Cleaning mod EUIPO — Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)**(Sag T-159/17)**

(2017/C 195/43)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Claro Sol Cleaning, SLU (Madrid, Spanien) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Solemo Oy (Helsinki, Finland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Claro Sol Cleaning, SLU

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke »Claro Sol Facility Services desde 1972« — registreringsansøgning nr. 13 318 993

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 478/2016-1)

Påstande

- Afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (sag R 478/2016-1), der gav delvist medhold i klagen indgivet af Solemo Oy og delvist ophævede afgørelsen vedrørende indsigelse nr. B 2472267, der var rejst mod EU-varemærkeansøgning nr. 13 318 993, »Claro Sol Facility Services desde 1972«, som sagsøgeren er indehaver af, annulleres, idet denne afgørelse afslog registrering af det nævnte varemærke i klasse 37 og 39 og delvist i klasse 35.
- EU-registreringsansøgning nr. 13 318 993, »Claro Sol Facility Services desde 1972«, imødekommes for alle de omfattede tjenesteydelser i klasse 35, 37 og 39, henset til, at der ikke er risiko for forveksling i kundekredsen i det område, hvor det ældre nationale varemærke, der er registreret i Finland under nr. 250 356 »SOL«, er beskyttet, og som intervenienten er indehaver af.
- Intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 31. marts 2017 — Calhau Correia de Paiva mod Kommissionen

(Sag T-202/17)

(2017/C 195/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ana Calhau Correia de Paiva (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne V. Villante og G. Pandey)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annulation af de følgende afgørelser og retsakter, om fornødent idet det på forhånd fastslås, at meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14 og sprogordningen er ulovlige og ikke finder anvendelse på sagsøgeren i henhold til artikel 277 TEUF:
 - Afgørelsen af 9. november 2015 fra Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) og udvælgelseskomitéen om ikke at opføre ansøgeren på reservelisten efter udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14.
 - Afgørelsen af 23. juni 2016 fra EPSO og udvælgelseskomitéen om ikke at tage afgørelsen af 9. november 2015 op til fornyet overvejelse og om ikke at opføre ansøgeren på reservelisten.
 - EPSO's afgørelse af 22. december 2016 om afslag på den administrative klage, sagsøgeren indgav i medfør af tjenstemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, over udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at opføre hende på reservelisten efter udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14 og over afgørelsen om afslag på fornyet prøvelse.
 - Reservelisten efter udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 1, af principperne om forbud mod forskelsbehandling, om proportionalitet og om lige muligheder, for så vidt som EPSO krævede brug af tastaturet QWERTY EN, AZERTY FR/BE eller QWERTZ DE ved udarbejdelsen af casestudy'et samt anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af forordning nr. 1 af 1958 for så vidt angår den sprogordning, der blev godkendt og bestyrket ved meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14, samt at denne meddelelse om udvælgelsesprøve er ulovlig og ikke finder anvendelse.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 1 og af principperne om forbud mod forskelsbehandling og om proportionalitet, for så vidt som EPSO og/eller udvælgelseskomitéen begrænsede ansøgerne til udvælgelsesprøvens valg af andet sprog til tysk, engelsk eller fransk.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om lige muligheder for så vidt angår bedømmelsesproceduren for EPSO's udvælgelsesprøve.
5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF og af tjenstemandsvedtægtens artikel 25, for så vidt som EPSO ikke begrundede sin afgørelse om at godkende og fremme en bestemt sprogordning samt tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøven og af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som EPSO udøvede funktioner, som er tillagt udvælgelseskomitéen.

Sag anlagt den 3. april 2017 — GY mod Kommissionen

(Sag T-203/17)

(2017/C 195/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: GY (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14 af 23. december 2016 om ikke at give sagsøgeren adgang til assessmentcentret, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale et beløb, der efter ret og billighed er opgjort til 5 000 EUR, i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende er, at udvælgelseskomitéen tilsidesatte begrundelsespligten for så vidt som den ikke oplyste sagsøgeren om de bedømmelseskriterier, som den har vedtaget til gennemførelse af dom af 20. juli 2016, GY mod Kommissionen, F-123/15, EU:F:2016:160.
2. Andet anbringende er, at udvælgelseskomitéen tilsidesatte meddelelsen om udvælgelsesprøven for så vidt som den vilkårligt indskrænkede sin bedømmelse af sagsøgerens erhvervserfaring ved, for så vidt angår tre spørgsmål, udelukkende at basere sig på denne erhvervserfarings varighed.

3. Tredje anbringende er, at udvælgelseskomitéen anlagde adskillige urigtige skøn, som medfører, at afgørelsen om kun at tildele ham 17 point ud af 56 (idet loftet blev fastholdt til 22 point) blev behæftet med en ulovlighed.

Sag anlagt den 3. april 2017 — Argus Security Projects mod Kommissionen og EUBAM

(Sag T-206/17)

(2017/C 195/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Cypern) (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions grænsebistandsmission i Libyen (EUBAM)

Sagsøgerens påstande

- EUBAM Lybias afgørelse af 24. januar 2017, der erstatter den oprindelige afgørelse af 16. februar 2014 om ikke at antage selskabet Argus' tilbud i forbindelse med et udbud vedrørende sikkerhedstjenesteydelser i forbindelse med Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (kontrakt EUBAM-13-020) og om tildeling af kontrakten til Garda, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelsen af artikel 110 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1), af de regler, der er fastsat i udbudsdokumenterne om tildeling af kontrakten, herunder navnlig punkt 4.1 og 12.1 i instruktionerne til tilbudsgiverne, og af princippet om ligebehandling af tilbudsgiverne og princippet om forbud mod forskelsbehandling. Dette anbringende består af tre led:
 - første led om den manglende mobilisering af tekniske og operationelle ressourcer i henhold til kontrakten
 - andet led om den manglende mobilisering af menneskelige ressourcer i henhold til kontrakten
 - tredje led om den kunstige mobiliseringsplan og hensyntagen til tilbudsgiveres tidligere erfaring i fjendtlige miljøer.
 2. Andet anbringende om den væsentlige ændring i udbuddets oprindelige betingelser og tilsidesættelsen af princippet om ligebehandling. Dette anbringende består af to led:
 - første led om evalueringen af de menneskelige ressourcer
 - andet led om evalueringen af de tekniske ressourcer og mobiliseringsplanen.
-

Sag anlagt den 7. april 2017 — Mabrouk mod Rådet**(Sag T-216/17)**

(2017/C 195/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunesien) (ved advokaterne J-R. Farthouat og N. Boulay samt solicitor S. Crosby)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2017/153 af 27. januar 2017 om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT 2017, L 23, s. 19) annulleres, i det omfang den finder anvendelse over for sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at indefrysningen af sagsøgerens midler er en tilsidesættelse af princippet om en rimelig frist i henholdsvis EMRK's artikel 6 og artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende om, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for indefrysningen:
 - I modsætning til de beviser, som sagsøgeren har fremlagt, har Rådet fundet, at sagsøgerens midler er uretmæssige, men har undladt at give en begrundelse herfor.
 - Idet Rådet har fundet, at sagsøgerens midler er uretmæssige, har Rådet foretaget et faktisk urigtigt skøn, i det omfang det har foretaget et skøn.
 - Indefrysningen er formålsløs, idet den har til formål at bistå Tunesien med inddrivelsen af uretmæssigt tilegnede midler. Imidlertid er ingen af sagsøgerens midler tilegnet uretmæssigt.
3. Tredje anbringende om, at indefrysningen af sagsøgerens midler efter præsident Ben Alis fald er en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at arbejde.
4. Fjerde anbringende om, at indefrysningen under alle omstændigheder er uforholdsmæssig og er en tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret.

Sag anlagt den 18. april 2017 — Recylex m. fl. mod Kommissionen**(Sag T-222/17)**

(2017/C 195/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Recylex SA (Paris, Frankrig), Fonderie et Manufacture de Métaux (Anderlecht, Belgien) og Harz-Metall GmbH (Goslar, Tyskland) (ved advokaterne M. Wellinger, S. Reinart og K. Bongs)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den bøde, som sagsøgerne blev pålagt i Europa-Kommissionens afgørelse af 8. februar 2017 (C(2017) 900 final) om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, nedsættes.
- Der fastsættes betalingsvilkår for sagsøgerne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl ved ikke at anvende samarbejdsmeddelelsens ⁽¹⁾ punkt 26 (sidste stk.) på sagsøgerne for så vidt angår overtrædelsen varighed.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl ved ikke at anvende samarbejdsmeddelelsens punkt 26 (sidste stk.) på sagsøgerne for så vidt angår overtrædelsen vedrørende Frankrig.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl ved at anvende en særlig forhøjelse på 10 % ved beregningen af bødens størrelse baseret på punkt 37 i retningslinjerne for beregning af bøder ⁽²⁾.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl ved ikke at indrømme sagsøgerne en nedsættelse af bøden på 50 % i henhold til første led i samarbejdsmeddelelsens punkt 26.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling samt princippet om individuelle straffe for så vidt angår bødens størrelse.
6. Med det sjette anbringende anmodes om, at Domstolen gør brug af sin fulde prøvelsesret til at fastsætte betalingsvilkår for sagsøgeren for den del af bøden, der stadig måtte være skyldig.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT 2006, C 298, s. 17), som senest ændret ved Meddelelse fra Kommissionen om ændring af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT 2015, C 256, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003 (EUT 2006, C 210, s. 2),

Sag anlagt den 19. april 2017 — Zhejiang India Pipeline Industry mod Kommissionen

(Sag T-228/17)

(2017/C 195/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zhejiang India Pipeline Industry Co. Ltd (Wenzhou, Kina) (ved advokat S. Hirsbrunner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/141 af 26. januar 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af rustfrit stål til stuksvejsning, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT 2017, L 22, s. 14) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- Europa-Kommissionen og enhver intervenient, der måtte få tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen anlagde nogle åbenbart urigtige skøn, da den fastslog, at rørfittings af rustfrit stål til stuksvejsning, som overholdte tekniske standarder fra henholdsvis USA og EU, er indbyrdes udskiftelige.
 - Kommissionen tilsidesatte sin pligt til at foretage en upartisk bedømmelse af relevante beviser, for så vidt som en række forskellige faktiske konstateringer i den anfægtede forordning vedrørende substituerbarhed enten er ukorrekte, selvmodsigende eller vildledende. Særligt er påstanden om, at den eneste importør, der samarbejdede, ikke fremlagde relevante beviser, ukorrekt.
 - Kommissionen fandt fejlagtigt, at rørfittings af rustfrit stål til stuksvejsning var certificeret dobbelt i overensstemmelse med standarderne i EU og USA. Den støttede sig udelukkende på ubegrundede påstande, fremsat i sidste øjeblik af klagerne, og som kun blev nævnt for første gang i selve den anfægtede forordning.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn og undlod at give en begrundelse for justeringen af den normale værdi og argumenterede på selvmodsigende vis.
 - Kommissionen støttede sig med urette på EU-erhvervsgrenens omkostninger og oplysninger om produktions ved fastlæggelsen af det passende niveau for justeringen. Den afviste et forslag om justering, der var baseret på oplysninger om det kinesiske marked, af grunde, der ikke var berettigede.
 - Den anfægtede forordning er i denne henseende i strid med grundforordningens artikel 20 og artikel 296 TEUF, og er endvidere ikke tilstrækkeligt begrundet.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at fastlæggelsen af den relevante periode er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.
 - Kommissionen handlede vilkårligt ved ikke at tage hensyn til en alternativ periode, selv om den rådede over de relevante oplysninger som følge af en tidligere undersøgelse.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning, ikke var i overensstemmelse med EU-retten almindelige principper såsom princippet om god forvaltningsskik, princippet om gennemsigtighed og princippet om sagsøgerens ret til et forsvar.
 - Kommissionen undlod rettidigt at give sagsøgeren »de tilgængelige oplysninger« efter den foreløbige fremlæggelse. Da Kommissionen til sidst for første gang offentliggjorde oplysningerne sammen med alle de øvrige data og oplysninger i forbindelse med den endelige fremlæggelse af oplysninger, gav den ikke sagsøgeren mulighed for at foretage en meningsfuld undersøgelse.
 - Kommissionen tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar ved ikke at give sagsøgeren lejlighed til at kommentere væsentlige konstateringer, som var baseret på klagerens påstande, som var fremsat i sidste øjeblik ikke efterprøvede, og som blev nævnt for første gang i den anfægtede forordning.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at den anfægtede forordning, der blev vedtaget den 26. januar 2017, med urette fastslog, at sagsøgeren skulle betale antidumpingtold under henvisning til de bestemmelser i grundforordningen, der foreskriver den ekstraordinære referencelandsmetode til beregning af normalværdien af import fra Folkerepublikken Kina, til trods for den omstændighed, at EU's ret til at foretage en sådan ekstraordinær behandling udløb den 11. december 2016.
 - Den Europæiske Union har forpligtet sig til at overholde de særlige vilkår i Kinas WTO-tiltrædelsesprotokol via Rådets afgørelse om godkendelse af tiltrædelsen. Kommissionen skal som EU-institution overholde de internationale forpligtelser, som Unionen har påtaget sig under udøvelsen af sine beføjelser.
 - Den anfægtede forordning er ligeledes uforenelig med Unionens pligt til at fortolke sine antidumpingregler i overensstemmelse med international ret, navnlig når bestemmelserne specifikt tilsigter at gennemføre en international aftale, der er indgået af Unionen.

Sag anlagt den 19. april 2017 — Tyskland mod Kommissionen**(Sag T-229/17)**

(2017/C 195/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede, og advokaterne M. Winkelmüller, F. van Schewick og M. Kottmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/133 af 25. januar 2017 om opretholdelse, med en begrænsning, i Den Europæiske Unions Tidende af referencen for den harmoniserede standard EN 14342:2013 »Trægulve: Karakteristika, overensstemmelsesvurdering og mærkning« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (EUT 2017, L 21, s. 113) annulleres.
- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/145 af 25. januar 2017 om opretholdelse, med en begrænsning, i Den Europæiske Unions Tidende af referencen for den harmoniserede standard EN 14904:2006 »Belægninger til sportsarealer — Specifikation af indendørsbelægninger til forskellig sportsanvendelse« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (EUT 2017, L 22, s. 62) annulleres.
- Kommissionens meddelelse i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2017, C 76, s. 32) annulleres, for så vidt som den henviser til den harmoniserede standard EN 14342:2013 »Trægulve: Karakteristika, overensstemmelsesvurdering og mærkning«, annulleres.
- Kommissionens meddelelse i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2017, C 76, s. 32) annulleres, for så vidt som den henviser til den harmoniserede standard EN 14904:2006 »Belægninger til sportsarealer — Specifikation af indendørsbelægninger til forskellig sportsanvendelse«.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende: tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter

Forbundsrepublikken Tyskland har gjort gældende, at Kommissionen inden for rammerne af vedtagelsen af de anfægtede afgørelser tilsidesatte væsentlige formforskrifter, der er omhandlet i artikel 18 i forordning nr. 305/2011⁽¹⁾. Kommissionen involverede således ikke det udvalg, der er indført ved artikel 5 i direktiv 98/34/EF⁽²⁾, høringen af det europæiske standardiseringsorgan var behæftet med en mangel, og de omtvistede afgørelser blev ikke vedtaget »på baggrund af udtalelsen« fra det udvalg, der er indført ved det pågældende direktivs artikel 5.

2. Andet anbringende: tilsidesættelse af begrundelsespligten

Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at de anfægtede afgørelser ikke iagttager den begrundelsespligt, der er fastsat i artikel 296, stk. 2, TEUF, eftersom de ikke tager stilling til det spørgsmål, som i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 305/2011 er afgørende for, om de omhandlede harmoniserede standarder er i overensstemmelse med det relevante mandat og sikrer overholdelse af de grundlæggende krav til bygværker. Det følger heraf, at hverken Forbundsrepublikken Tyskland eller Retten kan tage stilling til de væsentlige retlige og faktiske omstændigheder, som Kommissionen støttede sig på.

3. Tredje anbringende: tilsidesættelse af forordning (EU) nr. 305/2011

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at de anfægtede afgørelser og meddelelser er i strid med materielle bestemmelser i forordning (EU) nr. 305/2011.

- For det første er de anfægtede afgørelser og meddelelser i strid med artikel 17, stk. 5, første og andet afsnit, idet Kommissionen i strid med de nævnte forskrifter ikke foretog en vurdering af, om de omhandlede harmoniserede standarder var i overensstemmelse med de relevante mandater og således ikke fastslog, at der rent faktisk ikke forelå en sådan overensstemmelse.
- For det andet er de anfægtede afgørelser og meddelelser i strid med artikel 18, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 1 og 2, samt artikel 17, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 305/2011. Kommissionen overså, at de omhandlede standarder ikke indeholder procedurer og kriterier for bedømmelsen af ydeevnen for så vidt angår afgivelse af såkaldte andre farlige stoffer, og at de således var ufuldstændige for så vidt angår en væsentlig egenskab ved byggevarerne og følgelig bragte overholdelsen af de grundlæggende krav til bygværker i fare.
- Endelig anlagde Kommissionen i forbindelse med vedtagelsen af de anfægtede retsakter et urigtigt skøn ved at se bort fra den mulighed, der er fastsat i artikel 18, stk. 2, i forordning nr. 305/2011 til med de begrænsninger, der foreslås af sagsøgeren at offentliggøre referencerne for en harmoniseret standard i Den Europæiske Unions Tidende.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9.3.2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2011, L 88, s. 5).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT 1998, L 217, s. 18).

Sag anlagt den 19. april 2017 — Siberian Vodka mod EUIPO — Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)

(Sag T-234/17)

(2017/C 195/51)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Siberian Vodka AG (Herisau, Schweiz) (ved advokat O. Bischof)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Friedr. Schwarze GmbH & Co. KG (Oelde, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Siberian Vodka AG

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »DIAMOND ICE« — International registrering nr. 1 211 695

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1171/2016-4)

Påstande

— Afgørelse truffet den 8. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1171/2016-4) annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. april 2017 — Dometic Sweden mod EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)**(Sag T-235/17)**

(2017/C 195/52)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Dometic Sweden AB (Solna, Sverige) (ved solicitors R. Furneaux og E. Humphreys)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »MOBILE LIVING MADE EASY« — registreringsansøgning nr. 14 952 592*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 13. februar 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1832/2016-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er ansøgt om, og for hvilke afgørelsen blev stadfæstet.
- EUIPO's undersøgelse af 10. august 2016 af, om ansøgningen kunne registreres, annulleres.
- Sagen hjemvises til EUIPO med henblik på, at dette ændrer sin afgørelse.
- Der træffes afgørelse om sagsomkostningerne for appelkammeret og for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 75 og artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 25. april 2017 — Gugler mod EUIPO — Gugler France (GUGLER)**(Sag T-238/17)**

(2017/C 195/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter*Sagsøger:* Alexander Gugler (Maxdorf, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Gugler France (Besançon, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Alexander Gugler

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »GUGLER« — EU-varemærkeregistrering nr. 3 324 902

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. januar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1008/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den erklærer EU-varemærkeregistrering nr. 3 324 902 ugyldig og pålægger sagsøgeren at betale de af Gugler France afholdte omkostninger på 550 EUR.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, og artikel 54, stk.2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 25. april 2017 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-239/17)

(2017/C 195/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved D. Klebs og T. Henze, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 i og bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/264 af 14. februar 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres for så vidt som udbetalinger på i alt 1 964 861,71 EUR, som Forbundsrepublikken Tysklands Hauptzollamt Hamburg-Jonas har afholdt inden for rammerne af EGFL, udelukkes fra EU-finansiering.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende: Der foreligger ikke en urigtig beregning og en urigtig opstilling af renterne

Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 31, stk. 1, sammenholdt med artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/2005⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 6, litra h), i forordning (EF) nr. 885/2006⁽²⁾ (henholdsvis artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013⁽³⁾, sammenholdt med artikel 29, litra f), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014⁽⁴⁾), idet udgifter er blevet udelukket fra finansiering, selv om de tyske myndigheder har overholdt alle de forskrifter, der var gældende på det relevante tidspunkt, og navnlig har beregnet og opstillet renter i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i tabel III efter forordning (EF) nr. 885/2006 (som affattet ved forordning (EF) nr. 1233/2007⁽⁵⁾).

2. Andet anbringende: Afgørelsen savner en begrundelse

Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF, da Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang og uden selvmodsigelser har begrundet, hvorfor der af artikel 31, stk. 1, sammenholdt med artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/2005, sammenholdt med artikel 6, litra h), i forordning (EF) nr. 885/2006, som affattet ved forordning (EF) nr. 1233/2007, skulle følge en forpligtelse for medlemsstaterne til allerede i perioden fra 2006 til 2008 i forbindelse med uregelmæssigheder ved eksportrestitutioner at opføre tilbagebetalingskrav og hertil hørende renter i et samlet afsnit i tabel III efter forordning nr. (EF) nr. 885/2006, som affattet ved forordning (EF) nr. 1233/2007, og dette før attesteringen af renterne (hvorved rentekravet som sådan ikke bestrides). Desuden har Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang og uden selvmodsigelser begrundet, hvori en krænkelse af pligten til at foretage hovedkontroller konkret skulle have bestået.

3. Tredje anbringende: fristudløb i henhold til artikel 31, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1290/2005

Det foreligger en tilsidesættelse af artikel 31, stk. 4, litra a), i forordning (EF) nr. 1290/2005 og artikel 52, stk. 4, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, da Kommissionen ikke skriftligt havde meddelt de indsigelser (beregningen og opstillingen af renter samt manglende hovedkontrol), som den støttede udelukkelsen fra finansiering på, inden for 24 måneder efter det tidspunkt, hvor disse udgifter blev afholdt.

4. Fjerde anbringende: Uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid

Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 og af artikel 11 i forordning (EF) nr. 885/2006 af artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 og af artikel 34 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014, sammenholdt med det almindelige retsprincip om, at en forvaltningssag skal gennemføres inden for en rimelig frist, og der foreligger en tilsidesættelse af retten til forsvar, da sagsbehandlingstiden ved Kommissionen var uforholdsmæssig lang.

5. Femte anbringende: En tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 31, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005 og artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 og af proportionalitetsprincippet, da Kommissionen gennem anvendelsen af en fast korrektion på 5 % ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til arten og rækkevidden af en eventuel krænkelse. Navnlig har Kommissionen set bort fra den omstændighed, at Unionen hverken er blevet påført en faktisk finansiell skade eller på noget tidspunkt reelt har været i en risiko for at blive påført en sådan skade, og at sagsøgeren højst må bære en lille del af skylden (hvis nogen overhovedet). Desuden har Kommissionen tilsidesat proportionalitetsprincippet, da den uden nogen synlig sammenhæng med de påtalte regnskabsår 2006 til 2008 foretog en korrektion af årssaldoen for 2010.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT 2005, L 201, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21.6.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT L 171, s. 90).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 af 6.8.2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, økonomisk forvaltning, regnskabsafslutning, regler om kontroller, sikkerhedsstillelse og åbenhed (EUT 2014, L 255, s. 59).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1233/2007 af 22.10.2007 om ændring af forordning (EF) nr. 885/2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT 2007, L 279, s. 10).

Sag anlagt den 25. april 2017 — Republikken Polen mod Kommissionen

(Sag T-241/17)

(2017/C 195/55)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/264 af 14. februar 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som der i denne afgørelse udelukkes udgifter på 25 708 035,13 EUR, som Republikken Polens godkendte betalingsorgan har afholdt, fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 1306 ⁽¹⁾ er blevet tilsidesat, idet der er blevet foretaget en finansiell korrektion, som beroede på en urigtig retsfortolkning for så vidt angår udgifter, der blev afholdt af de polske myndigheder inden for rammerne af de ekstraordinære støtteforanstaltninger for frugt- og grøntsagssektoren i medfør af forordning nr. 585/2011 ⁽²⁾ i form af udligningsbetalinger for undladt høst i 2011, selv om de polske myndigheder afholdt disse udgifter i overensstemmelse med EU-forskrifterne og navnlig ikke tilsidesatte artikel 85 i forordning nr. 543/2011 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 585/2011 af 17.6.2011 om midlertidige ekstraordinære støtteforanstaltninger for frugt- og grøntsagssektoren (EUT 2011, L 160, s. 71).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7.6.2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT 2011, L 157, s. 1).

Sag anlagt den 24. april 2017 — Lackmann Fleisch und Feinkostfabrik mod EUIPO (Национальный Продукт)

(Sag T-246/17)

(2017/C 195/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Tyskland) (ved advokat A. Lingenfelser)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Национальный Продукт« — registreringsansøgning nr. 14 747 513

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. februar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1017/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), samt artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. april 2017 — Azarov mod Rådet**(Sag T-247/17)**

(2017/C 195/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne G. Lansky og A. Egger)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 34) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 1) annulleres i henhold til artikel 263 TEUF, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Der træffes bestemmelse om visse foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement, herunder navnlig:
 - Der stilles spørgsmål til Rådet.
 - Rådet opfordres til at udtale sig skriftligt eller mundtligt om visse aspekter af tvisten.
 - Rådet og tredjemænd, herunder Kommissionen, EADS og Ukraine, anmodes om at fremlægge oplysninger.
 - Der opfordres til at fremlægge aktstykker eller bevismidler i forbindelse med sagen.
- Rådet tilpligtes i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder

Inden for rammerne af dette anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af ejendomsretten og retten til at udøve virksomhed. Han har endvidere gjort gældende, at de pålagte restriktive foranstaltninger er uforholdsmæssige.

2. Andet anbringende: Åbenbart urigtige skøn

Sag anlagt den 24. april 2017 — avanti mod EUIPO (avanti)**(Sag T-250/17)**

(2017/C 195/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: avanti GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat M. Bahmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »avanti« — registreringsansøgning nr. 14 646 038

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 801/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at det den 5. oktober 2015 ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) under sagsnummer 01464038 ansøgte varemærke tillades registreret og ansøgningen fremmes idet varemærket offentliggøres.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. april 2017 — Robert Bosch mod EUIPO (Simply. Connected.)

(Sag T-251/17)

(2017/C 195/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne S. Völker og M. Pemsel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Simply. Connected.« — registreringsansøgning nr. 14 814 057

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. marts 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 948/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64 i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 263 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 28. april 2017 — Robert Bosch mod EUIPO (Simply. Connected.)**(Sag T-252/17)**

(2017/C 195/60)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne S. Völker og M. Pemsel)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Simply. Connected« — registreringsansøgning nr. 14 814 032*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 10. marts 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 947/2016-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64 i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 263 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. april 2017 — Der Grüne Punkt mod EUIPO — Halston Properties (Gengivelse af en cirkel med to pile)**(Sag T-253/17)**

(2017/C 195/61)

Stævningen er affattet på tysk

Parter*Sagsøger:* Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (Køln, Tyskland) (ved advokaterne P. Goldenbaum, I. Rohr og N. Ebbecke)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Halston Properties, s. r. o. GmbH (Bratislava, Slovakiet)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket (Gengivelse af en cirkel med to pile) — EU-varemærkeregistriering nr. 298 273*Sagen for EUIPO:* Fortabelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 20. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1357/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- For så vidt som procesdeltageren intervenserer i sagen, tilpligtes denne at bære sine egne omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.
-

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til meddelelse i Tidende i sag T-232/16 P***(Den Europæiske Unions Tidende C 63 af 27. februar 2017)**(2017/C 195/62)*

Meddelelsen i sag T-232/16 P, Kommissionen mod Frieberger og Vallin, læses således:

Rettens dom af 19. januar 2017 — Kommissionen mod Frieberger og Vallin**(Sag T-232/16 P) ⁽¹⁾**

(Appel — personalesag — tjenestemænd — pensioner — ændring af vedtægten — forhøjelse af pensionsalderen — afgørelse om afslag på fornyet vurdering af godskrivningen af pensionsrettigheder — princippet ne ultra petita — retlig fejl — begrundelsespligt)

*(2017/C 063/39)**Processprog: fransk***Parter**

Appellant: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgien) og Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgien) (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling) den 2. marts 2016, Frieberger og Vallin mod Kommissionen (F-3/15, EU:F:2016:26), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling) den 2. marts 2016, Frieberger og Vallin mod Kommissionen (F-3/15), ophæves.
- 2) Det af Jürgen Frieberger og Benjamin Vallin anlagte søgsmål ved Personaleretten i sag F-3/15 afvises.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med appelsagen.
- 4) Jürgen Frieberger og Benjamin Vallin betaler sagsomkostningerne i sagen for Personaleretten, herunder de af Europa-Kommissionen afholdte sagsomkostninger.
- 5) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger både i forbindelse med sagen for Personaleretten og i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA